

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 628 יום ה' 5 ביולי 2012

השבוע בגיליון

אל תתבלבלו מיובל המבולבל // עדכון נוהל החזר מס תשומות

עדכונים מהשטח

טעות – לעולם חוזר?

תאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עליון – מ"ה – מוניטין חלקי או עסקה מלאכותית? //
מ"ה – חישוב הוצאות שהייה פטורות ממס ל"מומחה חוץ" //
בג"ץ – מ"ה – הדרך לפתיחת שומות אינה עוברת בבג"ץ //
385 ביקורות (!) במבצע בצפון // האם עו"ד יחוייבו תמיד ללבוש גלימה? //
אישום: פיצוציה שהיא ציינגי // הצפה גם בשוק רואי החשבון // ועדת
הכספים נגד מיסוי רופאים בפריפריה

עדכונים מהשטח

אל תתבלבלו מיובל המבולבל

וכיו"ב רשאית להמשיך לדווח על בסיס מזומן ולשלם את מס העסקאות רק עם קבלת התמורה גם אם מחזור העסקאות שלו עולה על 1,950,000 ש"ח בשנה.

◆ חשוב לציין, כי הוראה האמורה לעיל, הינה הוראת שעה לשנה אחת בלבד. במקביל להוראה האמורה לעיל, קונה לא יהיה רשאי לדרוש חשבונית מס מהמוכר /או מנותן השירות לפני שהוא משלם את התמורה בגין אותה חשבונית.

◆ קביעת מחיר לפי שווי שוק בעסקאות שירות חריגות, עסקאות שחל עליהם סעיף 29 לחוק מס ערך מוסף.

◆ הוספת סעיף 95(א1), סעיף המאפשר למנהל מע"מ להטיל קנס בגובה 30% מסכום התשומות שרשומות בחשבונית מס, שעוסק היה רשאי לדרושם ולא דרש, דהיינו החובה לדרוש תשומות.

◆ בימים אלה מפרסם משרד האוצר – רשות המיסים, [תשדיר בערוצי התקשורת](#) בעניין מועד התשלום של המע"מ (מס עסקאות) לגבי עסקים קטנים ובנוניים.

◆ עיקרו של התשדיר מתייחס [לתיקון 42 לחוק מס ערך מוסף \(הוראת שעה\) התשל"ו – 1975](#) (להלן: "תיקון 42"). עיקרי תיקון 42 להלן:

◆ נקבע מועד אחד להוצאת חשבונית בכל סוגי העסקאות – תוך 14 ימים. עד לתיקון 42 הייתה הפרדה בין מכר טובין למתן שירות, כאשר במכר טובין המועד היה בתוך 14 ימים ובשירות בתוך 7.

◆ מועד תשלום מס עסקאות הינו ממועד קבלת התמורה – תיקון זה רלבנטי גם לגבי נותני שירותים וגם לגבי עסקאות מכר של יצרנים, אולם לגבי יצרנים תיקון 42 חל רק על עוסק שמחזור העסקאות שלו כולל מע"מ אינו עולה על 1,950,000 ש"ח ואינו מעסיק מעל 6 עובדים. מקצועים חופשים דוגמת עו"ד, רו"ח, יועצי מס

עדכון נוהל החזר מס תשומות

◆ עוד מתייחס הנוהל להוראות סעיף 91 לחוק בעניין הזכות של המנהל לעכב החזר מס תשומות ואי הזכאות לעיכוב החזר מס תשומות שאינו שנוי במחלוקת.

◆ כמו כן, במקרים מסויימים בהן מס התשומות הנדרש להחזר שנוי במחלוקת, ניתן לקבלו חזרה תוך העמדת בטוחה ראויה לדוגמה העמדת מקרקעין כבטוחה – רצ"ב נספח א' לנוהל.

◆ ביום 3.7.2012 פרסמה רשות המיסים עדכון בנושא [עדכון הנוהל להגשת בקשה להחזר מס תשומות](#) לפי סעיף 39 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו – 1975 (להלן: "החוק").

העדכון כולל, בין היתר, הוספה /או עדכון הגדרות חדשות; נהלים כיצד מגישים בקשה להחזר מס תשומות ומהי דרישת המסמכים הרלבנטיים שיש לצרף לכל בקשה, בהתאם למהות ההחזר; כללים ואופן הטיפול בבקשה להחזרי מס תשומות ע"י תחנת מע"מ.

טעות - לעולם חוזר?

מאת: נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

◆ ביום 14.6.2012 נתקבלה החלטה, בבית משפט השלום בפתח תקווה (ה"פ 11480-05-09), לפיה אין פקיד השומה (המשיב באותו עניין) רשאי לתקן שומה שהוצאה למבקש, בה לא נכללה בטעות הכנסה שדווחה על ידי המבקש, משחלפה תקופת ההתיישנות שנקבעה בפקודת מס הכנסה.

◆ בית המשפט קבע, כי הנישום (המבקש) רשאי היה להסתמך על השומה המקורית (השגויה) שהוצאה לו ע"י המשיב - למרות שבטעות לא נכללה בה כאמור הכנסה בסכום מהותי - שהרי המבקש לא העלים דבר ולא הכשיל את פקיד השומה.

ניתן להניח שרשות המסים בישראל תעשה בעתיד שימוש בהחלטת בית משפט השלום, במקרים בהם דווקא הנישום יבקש לעדכן (או לתקן) את השומה שהוצאה לו - לאחר שחלפה תקופת ההתיישנות הרלוונטית לגביה - בשל טעות טכנית שנפלה בה.

◆ ברצוננו להבהיר, כי אין אנו מציעים כלל ועיקר להאריך באופן גורף את תקופת ההתיישנות בדיני המס, אך יתכן ויש לשקול הארכה מסוימת (בדומה לתקופה שנקבעה בחוק ההתיישנות), לגבי האפשרות לבצע תיקונים "טכניים", כגון אלה המפורטים להלן:

(*) נתגלתה טעות שנפלה בקליטת הנתונים, כפי שדווחו על ידי הנישום.

(*) נמצא שלא נערכה כלל שומה, מחמת תקלה, למרות שהדוח נמסר לפקיד השומה (או למשרד מיסוי המקרקעין), וקיימת יתרת מס לתשלום - או להחזר - לפי דיווחי הנישום.

(*) יש לעדכן את השומה, לאחר שחלפה תקופת ההתיישנות שנקבעה בפקודת מס הכנסה, בשל תיקון שנעשה כדין בשומה שהוצאה לנישום לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963.

◆ חוק ההתיישנות, התש"ח - 1958 (להלן: "חוק ההתיישנות") קובע - בין היתר - כי התקופה בה מתיישנת תביעה, שלא הוגשה עליה תובענה, היא:

(1) ושאינו מקרקעין - שבע שנים.

(2) במקרקעין - חמש עשרה שנה, ואם נרשמו בספרי האחוזה לאחר סידור זכות קניין לפי פקודת הקרקעות (סידור זכות הקניין) - עשרים וחמש שנה.

ועוד נקבע בחוק, כי ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדה עילת התובענה.

◆ באותה נשימה נקבע בחוק ההתיישנות, בלשון מפורשת, כי אין חוק זה בא לפגוע בתקופת ההתיישנות הקבועה לעניין פלוני בדין אחר, אלא אם נאמר כך במפורש בחוק זה (הכוונה לחוק ההתיישנות; נ.ה.).

אם היו למאן דהוא ספקות בדבר ההתיישנות תובענה, לעניין דיני המס, בא בית המשפט העליון וקבע ביום 26.12.2001 באופן הברור ביותר, בע"א 3602/97 (דניאל שחר ואחרים נגד נציבות מס הכנסה), כי חוק ההתיישנות נדחה בפני סעיף 160 לפקודת מס הכנסה, לאור סעיף 27 לחוק ההתיישנות הקובע כי תחולתו כפופה להעדר דין אחר.

◆ בנוסף לכך קבע בית המשפט העליון, בע"א 3602/97, כי אין להחיל את חוק עשיית עושר ולא במשפט, או את חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, במקרים שלגביהם נקבעו בדין הוראות מיוחדות, שקדמו לחוקים הללו.

אין מחלוקת על כך שעקרון סופיות השומה ויכולת ההסתמכות של הנישום עליה הינם בעלי משקל רב, ובדרך כלל טוב וראוי שגם הנישומים וגם רשויות המס יכבדו זאת ויפעלו בהתאם לתקופות ההתיישנות הרלוונטיות, שנכללו בחוקי המס השונים.

העיתון המקצועי לענייני מסים

הישנה שירות בגין המוניטין המוערכים של המערערים, ימשיכו לעשות זאת גם עתה - ומי שייהנה מכך (גם לאחר המכירה) הם המערערים, אשר לא נפרדו כלל מן המוניטין שלהם. ככלל, במקרה של מכירת מוניטין "כוונת הצדדים היא, שהמוכר ימשוך ידיו, באופן מוחלט, מעיסוקו, ובכך מוותר הוא גם על קשריו עם לקוחותיו".

ביהמ"ש העליון קבע, כי אף לטענות בדבר חישוב המחיר המקורי של הזכות שנמכרה במסגרת "עסקת המוניטין" אין להיעתר. ביהמ"ש המחוזי קבע, כי "משעה שלא הוצגו על ידי המערערים במהלך ההליך השומתי ולאחר מכן טענות ונתונים בקשר עם המחיר המקורי, אין מקום להתערב בקביעת המשיב גם בעניין זה". עמדה זו מקובלת על ביהמ"ש העליון. גם בכל הנוגע לייחוס החלק היחסי של תמורת "מכירת המוניטין" למערער 3 אין עילה להתערב. בדיון קבע ביהמ"ש קמא, כי "ייחוס התמורה בהתאם לשיעור האחזקה של המערערים מתבקש בנסיבות אלו". משנקבע, כי מהותה של העסקה היא הכנסת שותף, אין סיבה לייחס בנסיבות הנתונות את ההכנסות רק לאחד מהשותפים הקיימים, כש גם התמורה אכן נכנסה לחשבון השותפות.

◆ המערער 3 טוען, כי עמדת המשיב מייחסת לו מעשה מרמה - וממילא חל על המשיב נטל מוגבר כלפיו. ואולם, ניתוח העסקה לפי מהותה מעיד, כי בהכנסת שותף מדובר, וככל שהתמורה אכן התקבלה רק ע"י אחר השותפים, "ההתחשבות שבין שני המערערים למצער היא במישור הפרטי-אישי". ואף אם נניח, כי בפועל לא קיבל מערער 3 חלק מכספי התמורה, אימץ ביהמ"ש המחוזי את טענת המשיב, לפיה "יובל שהיה זכאי מכוח שיעור אחזקותיו בסוכנות ובשותפות לחלק תואם מהתמורה, ויתורו על זכות זו אינו משפיע על חבות המס שלו". ולבסוף נזכיר, כי שני ההסכמים הותנו בתנאי מתלה שעניינו אישור מקדים (Pre Ruling) מטעם המשיב המאשר את סיווג העסקה כמכר מוניטין. אישור זה לא ניתן, ובמסגרת תגובתו לבקשה לאישור מקדים העלה המשיב את שאלת דילול החזקותיו של יובל ללא תמורה. התמונה במלואה הייתה פרוסה אפוא באופן ברור מראשית הדרך, ובנסיבות אין ליובל - אשר היה אף הוא צד להסכמים שיצאו לפועל חרף אי-התקיימות התנאי המתלה - להלין אלא על עצמו.

◆ המ' לנשיא מ' נאור והש' ד' ברק-ארז: מסכימים להחלטתו של הש' א. רובינשטיין.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 28.6.12.

ב"כ המערערים: עו"ד יוסי דולן
ב"כ המשיב: עו"ד קמיל עטילה

מוניטין חלקי או עסקה מלאכותית?

ע"א 4666/10 לנדאו ואח' נ' פקיד שומה תל-אביב
אינגה אייזנברג, עו"ד

◆ דוד לנדאו ורונית לנדאו (להלן: "המערערים") היו שותפים בחלקים שווים במערערת 5 (להלן: "הסוכנות הישנה"), אשר פעלה משכבר הימים בתחום הביטוח. בשנת 1998 נערך הסכם בין המערערים לחברת כלל החזקות (להלן: "כלל"), בו הוצהר, כי דוד לנדאו הוא הבעלים של 75% מהמוניטין שצברו המערערים, והוסכם, כי לנדאו ימכור לחברת כלל 49% מהמוניטין שברשותו תמורת 9,500,000 ש"ח (כך שהבעלות במוניטין תהיה כלהלן: 26% לנדאו, 25% למערער 3 ו-49% לכלל). עוד סוכם, כי שלושת הצדדים להסכם יקימו חברה חדשה ויעבירו לה "את מלוא זכויותיהם במוניטין בפטור ממס לפי סעיף 104ב לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"); (להלן: "הסוכנות החדשה").

ואכן, במקביל נחתם הסכם נוסף, שבמסגרתו הוקמה הסוכנות החדשה, באחוזי בעלות הזהים לאחוזי הבעלות במוניטין, ובשם הזהה כמעט לחלוטין לזה של הסוכנות הישנה. המערערים כיהנו כמנהלי הסוכנות החדשה, ובהתאם להסכמים היו זכאים למנות דירקטורים ולקבל דיבידנדים. שני ההסכמים הותנו בתנאי מתלה, שעניינו קבלת אישור מקדים (Pre Ruling) משלטונות המס "כי מכירת המוניטין כאמור... הינה עסקת מוניטין". אישור כאמור לא ניתן.

◆ עמדת המשיב, אשר התקבלה ביהמ"ש המחוזי, הייתה, כי חרף הניסיון להציג את העסקה כעסקה למכירת מוניטין, למעשה מדובר בהכנסת שותף לעסק ברמת ה-Equity; הקביעה התייחסה לסיווג הנכון של העסקה לפי מהותה, ולא לטענת המשיב בדבר היותה עסקה מלאכותית לפי סעיף 86 לפקודה. נקבע, כי גם אם עקרונית ניתן למכור רק חלק ממוניטין ולשייר חלק ממנו בידי המוכר. ביהמ"ש המחוזי קבע, כי אין מדובר במכירת מוניטין אלא בהכנסת שותף במישור ההוני, ועל כן אין חלה הנחת המס.

בבית המשפט העליון – כב' המ' לנשיא מ. נאור; כב' הש' א. רובינשטיין; כב' הש' ד. ברק-ארז:

◆ ביהמ"ש העליון סבר, כי מהותה האמיתית של העסקה היא הכנסת שותף לסוכנות ברמת ההון, כי המערערים לא הצליחו לשכנע אחרת, וריבוי הוכחות ונימוקים בנסיבות אך למותר. אף אם נניח, כי ניתן לערוך עסקאות בחלק ממוניטין, המערערים לא השכילו להראות באיזה מובן "מכרו" את המוניטין שלהם לחברת כלל, ובאיזה מובן "קנתה" חברת כלל מוניטין אלה.

המערערים היו האבן השואבת המקצועית - קרי, בעלי המוניטין - ללקוחות הסוכנות הישנה והם ממשיכים להיות האבן השואבת לאותם לקוחות עצמם במסגרת הסוכנות החדשה - אשר הם בעליה ומנהליה. ככל שהלקוחות ביקשו לקבל מן הסוכנות

חישוב הוצאות שהייה פטורות ממס ל"מומחה חוץ" עמ"ה 1073/05 יילמזלר אינטרנשיונל בע"מ נ' פקיד שומה חולון ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)

הסכומים שנקבעו מעת לעת (להלן: "הוצאת שהייה פטורה ממס"). מאופן התנהלותה וטיעוניה של המערערת עולה, כי לגישתה זכאי מומחה חוץ להפחית מהכנסתו הוצאות שהייה פטורה ממס בשיעור המקסימאלי שנקבע מעת לעת ללא קשר להוצאה שהוציא בפועל, בבחינת הוצאה רעיונית או תיאורטית או "הסדר ניכוי נורמטיבי". ביהמ"ש דחה גישה זו. אמנם אין בתקנות השהייה או בהוראות הביצוע שלעיל חובה להמציא לפקיד השומה מסמכים לאימות ההוצאות שהוציא מומחה חוץ על ארוחות, אולם ברור שבכך אין כדי לאיין את הדרישה הקבועה בסעיף 17 לפקודה ובתקנות השהייה לפיהן זכאי מומחה חוץ להפחית רק הוצאה שהוציא בפועל על ארוחות. ביהמ"ש אוסיף, כי טענת המערערת לפיה קביעת סכום הניכוי הנורמטיבי נועדה למנוע עומס בירוקראטי בהוכחת סכומי הוצאות האוכל והשתייה של מומחי החוץ, מקובלת עליו, אולם בכך אין כדי להצדיק התעלמות מסכום ההוצאה שהוציא ממומחה חוץ בפועל על מזון ושתייה, מקום שסכום ההוצאה ידוע לעובד, למעביד ולמשיב.

לעניין חישוב שיעור המס לגילום הוצאות השהייה, דחה ביהמ"ש את טענות המערערת כי שיעור הגילום גבוה מהשיעור האמיתי מאחר ובא כוח המערערת לא חקר את העד מטעם המשיב בחקירה נגדית, ביחס לאופן חישוב המס האמור. ביהמ"ש קבע כי בהעדר תיעוד בדבר התקופות בהן לא היו רכבי המערערת בשימוש עובדיה, אין די בעדותו של רוה"ח בעניין זה, משום שרוה"ח לא ידע מידיעה אישית מה קרה עם כל אחד מהרכבים של המערערת. על כן, ביהמ"ש ראה לנכון לא להתערב בקביעתו של המשיב בעניין זקיפת שווי השימוש ברכב.

ביהמ"ש קבע, כי הסכומים שהוציאה המערערת עבור ביטוח לעובדים, תרופות וכו' הינם חלק משכר העובדים החייב במס, שכן יש לראות הוצאה זו שנועדה לרווחת העובד. העובדה שהמערערת חויבה לבטח את עובדיה מלמדת שההוצאה הכרוכה בביטוח העובדים נועדה לרווחת העובדים ולא לתועלתה של המערערת, כמו כן קביעת המשיב בשנות מס קודמות אינן כובלות את המשיב בשנות מס אחרות.

התוצאה:

הערעורים נדחו

ניתן ביום: 13.6.2012

ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה

בכ" המערערת: עו"ד ד"ר אמנון רפאל

מדובר בערעור על שומה שקבע פ"ש חולון (להלן: "המשיב") לשנות המס 1999 ו- 2000 (עמ"ה 1073/05) וערעור נוסף על שומה שקבע המשיב לשנות המס 2001 ו- 2002 (עמ"ה 1071/06). בשנות המס הרלוונטיות העסיקה יילמזלר אינטרנשיונל בע"מ (להלן: "המערערת") עובדים זרים שחלקם "מומחי חוץ" כמשמעות מונח זה בתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות שהייה לתושבי חוץ), התשל"ט-1979 (להלן: "תקנות השהייה"). ראשית טען המשיב כי יש לאשר הוצאות שהייה פטורות ממס רק בגובה ההוצאות שהוצאו בפועל ולא בסכום המקסימאלי עפ"י התקנות כפי שנדרש במשכורתם של מומחי החוץ שהועסקו ע"י המערערת ולפיכך יש לחייב את המערערת בהפרש בין ההוצאות הפטורות לבין ההוצאות שהוצאו בפועל על ידה ולגלם סכום זה בשיעור מס של 30% בהתאם לשיעור המס השולי של העובדים המקבלים את הוצאות השהייה.

שנית טען המשיב כי המערערת שילמה סכומים עבור ביטוח בריאות לעובדים ושירותי בריאות כגון: תרופות וכו', ללא חיוב במס. המשיב ראה סכומים אלו כחלק משכר העובדים ולפיכך גילם בשיעור המס השולי הממוצע – 20%.

לסיום טען המשיב כי המערערת חייבה את עובדיה במס בגין שווי רכב צמוד בסכומים נמוכים מהמתחייב עפ"י תקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב), התשמ"ז – 1987.

ראשית טענה המערערת, כי נהגה לפי הוראת ביצוע 32/88 והוראות ביצוע נוספות שפרסם המשיב ובהן נקבעה נוסחה לחישוב הוצאות מומחה חוץ בגין ארוחות ונקבעו סכומי הוצאות מינימום ומקסימום שיתרו בניכוי כהוצאות לארוחות. בהקשר זה הוסיפה המערערת וטוענה נגד שיעור המס (30%) שקבע המשיב בגין תוספת ההכנסה החייבת שחישב וקבעה כחוב נכויים. לטענתה חישוב נכון של ההכנסה החייבת של כל עובד היה מוביל לקביעת מס בשיעור 10% - 20% ולא כפי שקבע המשיב. שנית טענה המערערת, כי הייתה חייבת לבטח את עובדיה הזרים וממילא הוצאות הביטוח הוצאו לצרכיה ולא לנוחות העובד, ועל כן, לא היה מקום לזקוף הוצאות אלה לעובדים.

לסיום טענה המערערת, כי שומת המשיב בעניין שימוש העובדים ברכב מתעלמת מתקופות בהן לא הועמדו לרשות העובדים רכבים, עקב גניבה או תאונה. המערערת טענה כי שווי השימוש ברכב שזקפה המערערת לעובדיה תואם במדויק את תקופת החזקת הרכב בידי העובדים בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

מהאמור בסעיף 17 לפקודה ובתקנות השהייה עולה שמומחה חוץ זכאי לנכות מהכנסתו הוצאה שהוציא בפועל לארוחות ובלבד שלא תעלה על

הדרך לפתיחת שומות אינה עוברת בבג"ץ בג"ץ 1614/12 בינימין רביזדה ואח' נגד רשות המיסים בישראל ירון הרוש, עו"ד

לרביזדה הצווים לשנות המס 2000-2001 נעתר פקיד השומה לבקשתו והאריך את המועד להגשת ערעור על צווים אלו בחודשיים וחצי ובדומה הוארך בתשעים ימים המועד להגשת השגה על השומה לפי מיטב השפיטה שהוצאה לרביזדה לשנת 2002. המשיבים מציינים כי רביזדה בחר שלא להגיש ערעור על הצווים וכן שלא להגיש השגה על השומה ולכן הפכו אלו חלוטים. המשיבים טוענים עוד כי ככל שרביזדה חפץ כעת להגיש ערעור על הצווים שהוצאו לו לשנים 2000-2001 עליו להגיש בקשה להארכת מועד לבית המשפט המוסמך ולא לבית משפט זה.

ביהמ"ש העליון בשבתו כבג"ץ - כב' הש' א' חיות ע' / וגלמן, י' עמית:

◆ לפי ביהמ"ש, נוכח דחיית הבקשה לפתיחת השומות שהגישו העותרים התייתר הסעד העיקרי שהתבקש בעתירה. העותרים עומדים על יתר הסעדים שפורטו בעתירתם וכאמור, הם מבקשים כי בג"ץ יורה על תיקון השומות שהוצאו לחברה (העותרת 2) בהעדר דו"חות (בהתבסס על התחשיבים אותם היא מציגה ביחס למחזור הכנסותיה) וכי יתיר לרביזדה (העותר 1) להגיש השגה וערעורים על השומות והצווים שהוצאו בתיקו האישי. ביהמ"ש קבע, כי אין ממש בעתירה זו "ונוכח ההליכים השונים שהתקיימו בעניין העותרים, קשה להלוס מדוע הוגשה".

◆ הטענות הנוגעות לשומות החברה שהוצאו בהעדר דו"חות כבר הועלו בעיקרן בבג"ץ 6308/04, והעתירה נדחתה על הסף מחמת קיומו של סעד חלופי תוך הדגשה כי "מדובר בסוגיה טיפוסית של דיני מס ההכנסה, שבירורה עשוי אף להצריך שמיעת עדויות, והערכאה הדיונית המוסמכת לדון בה היא ביהמ"ש המחוזי". משנתבררו הטענות בביהמ"ש המחוזי בעמ"ה 1199/04, הן נדחו לגופן וערעור שהוגש על פסק הדין האמור נדחה בשל אי הפקדת עירבון. משכך, לא היה כל מקום לשוב ולהעלות טענות אלה בעתירה נוספת לבימ"ש זה. אשר לבקשת רביזדה כי יותר לו להשיג על השומות ולערער על הצווים שהוצאו בתיקו האישי. כפי שצוין בתגובת המשיבים, ניתנו לו לבקשתו אורכות מתאימות לצורך כך אך הוא נמנע מלנצלן וצודקים המשיבים בטענתם כי היה עליו לציין זאת בעתירתו. בין כך ובין כך, חלוף המועד להגשת השגה או ערעור על קביעותיו של פקיד השומה אינו עילה להגיש עתירה לבימ"ש זה, וככל שרביזדה חפץ לעתור לאורכות נוספות עליו לפנות בעניין זה אל ביהמ"ש המוסמך בבקשה מתאימה.

התוצאה:

◆ העתירה נדחתה.

ניתן: ביום 3.7.2012

ב"כ המערערים: עו"ד תמיר סולומון
ב"כ המשיבים: עו"ד יורם הירשברג

◆ עתירה להורות למשיבים לקבל תחשיבים שהציגו העותרים לעניין הכנסותיהם החייבות במס לשנים 2000-2002, וככל שהמשיבים מתנגדים לכך להורות להם לתקן את קביעות המס בשומות שהוציאו לעותרים ולהתיר לעותרים להגיש ערעורים על צווים שהוצאו להם. בעתירה דן ביקשו העותרים תחילה כסעד עיקרי כי נורה למשיבים ליתן החלטה בבקשה לפתיחת השומות שהוגשה על-ידם, כאמור, ביום 14.7.2009.

◆ בתגובת המשיבים נאמר, כי התקיימו עם נציגי העותרים פגישות רבות בהן הועלו ונדחו הנימוקים המצוינים בבקשה לפתיחת השומות; כי חלק מהשומות לגביהן נתבקש התיקון הן סופיות נוכח החלטות חלוטות של בית משפט זה וכי לגבי חלק אחר של השומות אין כל סמכות לפתוח אותן משום שלא הוגשו בהם דו"חות; וביחס למרבית שנות המס הרלוונטיות הסמכות לפתיחת השומות מכוח הוראת סעיף 147 לפקודת מס הכנסה התיישנה.

◆ נוכח תגובת המשיבים ביקשו העותרים להותיר על כנה את העתירה ככל שהיא מתייחסת לסעדים הנוספים שפורטו בה: כי נורה למשיבים לקבל את תחשיבי העותרים לעניין הכנסותיהם בשנות המס הרלוונטיות; כי נורה למשיבים לתקן את קביעות המס בשומות לפי מיטב השפיטה שהוציאו לעותרים; וכי נתיר לעותרים להגיש ערעורים על הצווים שהוצאו להם. לטענת העותרים, נוכח העובדה שרביזדה שהה במאסר בעת הוצאת הצווים ואף לאחר מכן ונוכח הנתק ששרר בינו לבין בא-כוחו הקודם, לא הוגשו ערעורים מטעמו על הצווים שהוצאו לו. העותרים מוסיפים וטוענים כי השומות שהוצאו לחברה אינן חלוטות והן נותרו כשומות לפי מיטב השפיטה נוכח חוסר יכולתם של העותרים להציג דו"חות מבוקרים.

◆ המשיבים טוענים בתשובה, כי הדיון בעתירה התייתר וכי יש לדחותה על הסף. לטענתם, העותרים לא מיצו את ההליכים טרם הגשת העתירה ולאחר קיום השימוע נמנעו במשך שנתיים וחצי מלפנות למשיבים בבקשה לקבל החלטה פורמאלית בעניין פתיחת השומות. עוד טוענים המשיבים כי גם לגוף הדברים לא היה מקום לקבל את הבקשה לפתיחת השומות, שכן הסמכות לעשות כן ביחס לרוב השומות התיישנה; כי משהפכו שומות החברה לחלוטות ממילא לא היה בסמכותו של המשיב 1 לשנותן; וכי אין בטענות העותרים לגופם של דברים ואף לא בממצאים שנקבעו בהליך הפלילי כדי לסתור את קביעותיו של פקיד השומה בהסתמך על התחשיבים שערך. לטענת המשיבים, יש לדחות את העתירה גם עקב חוסר ניקיון כפיהם של העותרים, שכן אלו לא פירטו בעתירתם את העובדה שהצעות הפשרה השונות שהעלו, אשר מבוססות על אותם הנימוקים המצויינים בעתירה, נדחו בפגישות שהתקיימו בינם ובין נציגי המשיבים. בהקשר זה מוסיפים המשיבים וטוענים כי העותרים אף לא ציינו בעתירתם את העובדה שלאחר שהוצאו

האם עוה"ד יחוייבו תמיד ללבוש גלימה ?

המועצה הארצית בלשכת עורכי הדין החליטה לפני זמן קצר לחייב את עורכי הדין לעטות גלימות משפט כשהם מופיעים בכל בתי המשפט, גם אם מדובר בהופעה בפני ערכאות נמוכות. ההצעה עברה ברוב של 11 חברים בעד ו-8 נגד. יצויין, כי עד כה החובה בלבישת גלימה חלה רק על עורכי דין המופיעים בבתי המשפט המחוזיים ובבית המשפט העליון ואילו עורכי הדין היו פטורים מגלימות בעת הופעה בבתי משפט שלום, משפחה ובתי הדין לעבודה. יודגש, כי הגזירה החדשה טרם נכנסה לתוקף וכי על מנת שהיא תכנס לתוקף עליה לעבור בנוסף גם את אישורה של "ועדת הרביזה" שתקבע כללים לגבי אופן יישומה.

הצפה גם בשוק רוה"ח

לא אחת עולה טרוניה של גורמים שונים כנגד הצפת שוק עוה"ד, אלא שמפירסומים אחרונים של לשכת רואי החשבון עולה, כי כ-2,000 בוגרים מ-13 מוסדות לימוד סיימו את לימודיהם ב-2011 וכי לפי הערכה של לשכת רואי החשבון, כ-400 מתוכם, אחד מכל חמישה, יישאר בלי התמחות ובלי האפשרות לעסוק במקצוע. מפרסומי לשכת רוה"ח עולה, כי הזינוק במספר מקבלי הרישיונות לראיית חשבון ב-2011-2005 היה של 50% - מ-827 ל-1,238 מקבלי רישיונות, מה שמעיד על כך שהפירמות התרחבו ויותר בוגרים השתחררו לשוק, הנמצא כיום במגמת הצטמקות.

ועדת הכספים נגד מיסוי רופאים בפריפריה

בדיון בוועדת הכספים ביום 2.7.12 דרש יו"ר ועדת הכספים, ח"כ משה גפני (יהדות התורה), מרשות המיסים, "להכריע בתוך שבוע ימים, על אופן מיסוי מענקי העידוד למעבר רופאים לפריפריה, אם בכלל. אם אכן יוחלט, יש להחשיב את המענקים כרווחי הון ואז שיעור המס המקסימלי יעמוד על 25%". זאת בניגוד לכוונת רשות המיסים למסות את המענקים בשיעור של 48%. ח"כ גפני ציין, כי "מיסוי גבוה של המענקים משמעותו; להסיג לאחור את הרפואה בפריפריה".

385 ביקורות (!) במבצע בצפון

שבוע שעבר נערך במשך יומיים מבצע בצפון שבו לקחו חלק משרדי מס הכנסה ומיסוי מקרקעין בצפון, בהם: משרדי מס הכנסה טבריה, עפולה, צפת, עכו, חיפה ונצרת ומשרדי מסמ"ק טבריה, חיפה ונצרת. המבצע חותם את הרבעון השני בסדרת המבצעים "מעלימים - משלמים" של רשות המיסים. במסגרת פעילות הביקורות בוקרו 385 עסקים מענפי התעשייה, המסחר והשירותים, בכלל זה אתרי בנייה ושווקים פתוחים. כהכנה לפעילות זו נערכו קניות מקדימות סמויות ונבחרו העסקים לביקורת, בין השאר, עסקים שנמצאו אצלם בעבר ליקויים ועסקים שנמסר לגביהם מידע מחשיד. נמצא כי ב-15% מהעסקים שבוקרו לא נרשמו ההכנסות. במקביל לפעילות הביקורת בעסקים, בוצעה פעילות גבייה במשרדים, במהלכה נגבו כ-20 מיליון ₪ מחייבי מס וכן נערכה פעילות חקירתית ממוקדת, במהלכה נחקרו 228 סרבני הגשת דוחות והעברת ניכויים, למעלה מ-80% מהם הסירו את מחדליהם.

אישום: פיצוציה שהיא צ'יינג'

לאחר חקירה שהתנהלה ביחידת יהלום, רשות המיסים, כנגד שי ששון, בן 35 מאור יהודה, הוגש נגדו ביום 10.6.12 כתב אישום ע"י עו"ד רחל גור אריה, מנהלת מחלקה מחוזית בפרקליטות מיסוי וכלכלה. עפ"י כתב האישום, הנאשם היה בעל עסק למכירת כריכים ושתייה קלה במזנון בשם "טעים ליי", אך לא הודיע לרשות המיסים על עיסוקו הנוסף כצ'יינג'-בניכיון שיקים ומתן הלוואות בריבית, וכמו כן הוא לא נרשם כנותן שירותי מטבע, לא ניהל פנקסים ולא דיווח על מחזור הכנסות של 8 מיליוני ₪ לפחות מעיסוק זה. מכתב האישום עולה כי בשנים 2006 - 2011 ניהל הנאשם, בנוסף לעיסוקו המוצהר, עסק לניכיון שיקים ומתן הלוואות בריבית, גבה בגין ניכיון שיקים עמלה של כ-5% לחודש והפקיד בחשבונות הבנק שלו סכומים שהתקבלו מעיסוק זה וכן פרט שיקים שקיבל אצל נותני שירותי מטבע שונים בסכום של כ-8 מיליון ₪. בגין סכומים אלה הפיק הנאשם הכנסות בסכום לא ידוע אך לא פחות מ-405,000 ₪.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.